



Бүгөн хатын-кыз машина йортә диюгә исебез китми. Ә элегрәк – сирәк күренеш булды. Али кызы Равилә Кильдееванын машина йортү юлы Мәскәүдә икмәк ташудан башлана.

Язма героебыз Кадошкино районы Большие Поляны авылында ат караучы булып эшләгән Али Муся улынын жиде балалы зур гаиләсендә туа.- Начар вакыт, хәерчелек, акча юк, усак бүрәнәләреннән ясалган кечкенә йортыбызны хәтерлим, - дип искә ала язма героебыз. – Авылыбыз мәктәбенен жиде сыйныфын тәмамлагач, Мәскәүгә няня булып эшләргә, апама ярдәм итәргә жибәрделәр. Хәерчелектән китеп бардым инде була. Тик Мәскәүдәне яулау жинел булмады, шук бала булуыма карамастан. Мона кадәр атлар белән вакыт үткөрергә яраткан, аларны суда коендырырга яраткан кыз бала машинага гашыйк булсын инде! 1964 ел иде. Ничек булды бу дип сорарсыз: Мәскәүдә шофер курсларына жыю турында игъланни күрдем. 18 сум стипендия дә бирәләр икән. Шул вакыт очен зур акча иде безгә. Гариза язып кердем, ярты ел укыдым. Утыз кешелек группада очесе генә хатын-кыз иде. Мин ул вакытта рус телен начар белә идем, әмма юл хәрәкәте кагыйдәләрен ойрәнеп, имтиханны беренчеләр арасында тапшырдым. Хокук алгач, эшкә урнашкач, бер ай Валя апа дигән остазым белән бергә йордем. Мин - руль артында, ул янәшәдә, - дип искә ала Равилә Али кызы. - Мин авариягә бер тапкыр да эләкмәдем. Ул вакытта Мәскәүдә автомобиль хәрәкәте бик зур да түгел иде. Мин, кайчагында, йокламас очен, жырлар жырлап бара торган идем! Озакламый бортлы УАЗда икмәк ташыган Равилә Али кызы. Тагы сигезенче номерлы таксомотор паркында такси руле артында эшләгән. Аннары үзәкләштерелгән ташуларга китә.

- Складтан товарны алып, заводларга илтәм, махсус почта тартмаларында калдырам, - ди ул. - Остәвенә, барлык посылкалар да диярлек яшерен предприятиеләр очен билгеләнгән, шуна күрә адреста тартманын номеры гына күрсәтелмәгән. Мәскәү буйлап эзлә, кая ул номер! Посылкадагы детальләр очендә нәрсә бар - белмим дә. Аннары инде мина изотоплар (бәлки атом...) ташуым турында сойләделәр, ә мин белмәгәнгә курыкмадым да бит! Бу яшерен заводларда ниләр генә күргәнем булмады! Киләсен, хәтеремдә, машинага махсус сетка ябалар, очкыннар шартламасын очен. Мин кабинадан

тошәм һәм махсус шофер буш машинамын үзе складка кертә, аннары тулысын алып чыга. Тагы Орехово-Зуеводан парашютларны озак ташыдым. Мин үзем йок күтәрмәдем, шунын очен янымда аерым кеше йорде. Машинаны да белгечләр ремонтладылар. Бензинга талоннар бирә торган иделәр, ә хагы жиде тиен – калган ягулыкны кая куярга белмәдек, хоть юын!

Еллар тиз уза шул. Али кызы Равилә кияүгә чыга һәм үзенә торак кирәклегең анлай. Щелковонын яна микрорайонында торак белән тәэмин итүче ЖЭКта шофер вакансиясе барлыгын белә. Эшкә урнашкан, коммуналкада булмәнен бер олошен ала. Урам себерүче махсус машина йорттем, ди язма героем.

- Мәскәүне жыештырдым! – дип елмая Равилә Кильдеева. – Бернинди авырлыгын күрмәдем: машина хәрәкәте хәзерге кебек түгел иде, йортлар янында берничә генә машина торды.

1968 елда беренче шәхси автомобильне долларга (ул вакыт Мәскәүдә кин таралган иде) сатып алдым. Бу «Москвич-412» иде. Мәскәүле «Москвич»та йорергә тиеш! - ди Равилә ханым.

Бердәнбер кызы тууга язма героёбызнын ике булмәле фатиры бар иде инде. Тиздән икенче эшкә - «Мослифт»ка күчкән, анда пенсиягә кадәр абыйсы Хәсән белән бергә эшләгән. Ә 2005 елда туган ягына, Большие Поляныга яраткан «Москвич»ында кайта ул. Аннары кияве «дүртле» (ВАЗ-2104) сатып алып биргән. Әмма яраткан «Москвич»ын ВАЗга беркайчан алыштырмый инде; биредә аерым мөхәббәт! ВАЗны сата.

Авыл буйлап һәм олы юлга чаклы юллар ватык хәлдә. Иске машина түздәрә алмый мондый сынауларны; яна машина турында уйларга кирәк иде инде.

- «Москвич»ны саткан, йорәгем озелде! Мина кызганыч! Минем машина йортәсем килә! Менә киләсе елда илкүләм милли проект буенча Большие Поляныда юл ясарлар, һәм, бәлки, житмеш дүрт яшьлек Равилә Али кызы янә руль артына утырыр. Анын шундый уйлары бар.

- Сагынам машинамын, - ди ул. - Гаражда нәрсәдер житми кебек. Житми... Тагын дүрт ел минем машина йөртү хокукларым гамәлдә булчак. Бәлки, барысы да булыр өле...

Н.ХӘЛИЛ